

Sygn. akt I C 326/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 18 grudnia 2014r.

Sąd Rejonowy w Oleśnicy I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący SSR Barbara Polak

Protokolant Grażyna Janiszyn

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2014r. w Oleśnicy

Przy udziale stron:

powódka **M. S.**

pozwany (...) **S.A. z/s w S.**

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) **S.A. z/s w S.** na rzecz powódki **M. S.** kwotę **10.300,00zł** (dziesięć tysięcy trzysta złotych 00/100) wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 27.05.2011r. do dnia zapłaty;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 2.344,75zł tytułem kosztów procesu;

IV. nakazuje stronie pozwanej, aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa (Sąd rejonowy w Oleśnicy) kwotę 346,21zł tytułem wydatków poniesionych w sprawie.

Z. /

1. kal. 21 dni.

18.12.2014r.

I C 326/11

UZASADNIENIE

Powódka M. S. wniosła o zasądzenie na jej rzecz

od strony pozwanej (...) S.A. z/s w S. kwoty 14.300,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 27.05.2011 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu swojego stanowiska powódka wyjaśniła, że zawarła ze stroną pozwaną umowę ubezpieczenia samochodu auto casco, która obejmowała okres od 15.05.2010 r. do 14.05.2011 r., W dniu 27.04.2011 r. w pojeździe powódki doszło do powstania szkody. Strona pozwana po dokonaniu oględzin pojazdu powódki sporządziła kalkulację naprawy i ustaliła wartość rynkową pojazdu na kwotę 40.900,00 zł. Pismem z dnia 26.05.2011 r. strona pozwana poinformowała powódkę o poczynionych ustaleniach w zakresie wysokości szkody, którą oszacowano zgodnie z kosztorysem na kwotę 12.500,00 zł. Następnie pismem z dnia 04.07.2011r. strona pozwana poinformowała powódkę o zmianie szacując wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym na kwotę 26.600,00 zł, wartość pojazdu po szkodzie

na kwotę 14.900,00 zł a wysokość szkody na kwotę 11.700,00 zł, którą to kwotę wypłacono powódce. Strona pozwana nie dokonała wyjaśnień w zakresie zmiany decyzji. Zdaniem powódki należne jej odszkodowanie powinno wynosić łącznie 26.000,00 zł która to kwota wynika z przyjętej przez powódkę wartości pojazdu przed szkodą, tj. 40.900,00 zł pomniejszonej o wartość uszkodzonego pojazdu, tj. 14.900,00 zł. Żądanie odsetek ustawowych powódka uzasadniała treścią art. 817§1 k.c.

Strona pozwana, (...) S.A. z/s w S., wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu swojego stanowiska strona pozwana stwierdziła, że bezspornym jest, iż pomiędzy stronami zawarta była umowa ubezpieczenia Autocasco potwierdzona polisą nr (...). Strona pozwana podawała, iż wysokość przyznanego powódce odszkodowania ustaliła na podstawie ogólnych warunków ubezpieczenia Autocasco o symbolu (...)które włączone były do umowy ubezpieczenia. Strona powodowa wyjaśniała, iż zaistniała w pojeździe powódki szkoda spełniała warunki szkody całkowitej, a zatem jej rozmiar ustalony został w kwocie równej wartości rynkowej pojazdu z dnia powstania szkody, a następnie pomniejszonej o wartość pozostałości. Na tej podstawie ostatecznie ustalono, że wartość rynkowa pojazdu z dnia powstania szkody to 26.600,00 zł a wartość pozostałości to 14.900,00 zł a zatem różnica wartości pojazdu przed i po powstaniu szkody wynosiła 11.700,00 zł. Strona pozwana podawała także, że pierwotnie sporządziła kalkulację szkody na wyższą kwotę, która jednak nie uwzględniała korekty ujemnej w wysokości 30% z uwagi na wcześniejsze szkody na pojeździe. Strona powodowa dopiero po sporządzeniu pierwszej kalkulacji powzięła wiadomość, iż pojazd powódki w okresie wcześniejszym, tj. w dniu 03.03.2010 r. i 21.12.2010 r. miał dwie szkody, z czego jedna to była szkoda całkowita i stąd konieczne stało się zastosowanie korekty ujemnej.

W toku postępowania dowodowego ustalono następujący stan faktyczny :

Powódka jest właścicielem samochodu marki A. (...), o nr rej. (...). W dniu 14.05.2010 r. powódka zawarła ze stroną pozwaną umowę ubezpieczenia w/w samochodu, obejmującą okres od dnia 15.05.2010 r. do dnia 14.05.2011 r. W Ogólnych Warunkach Ubezpieczenia Autocasco obowiązujących u strony pozwanej w § 3 ust. 13 zdefiniowano pojęcie szkody całkowitej jako kradzież pojazdu lub szkoda dla której koszty naprawy wyliczone wg cen nowych, oryginalnych części producenta pojazdu (bez naliczania amortyzacji) i wymiaru koniecznej robocizny wskazanych w programie Audatex oraz cen robocizny w autoryzowanych przez producenta pojazdu zakładach naprawczych, określone przy tym z uwzględnieniem pozostającego do naliczenia podatku VAT przekraczają 70% wartości rynkowej pojazdu w dniu zaistnienia szkody. Na podstawie w/w definicji powstała w pojeździe powódki szkoda zakwalifikowana jako szkoda całkowita.

/dowód:

potwierdzenie zawarcia umowy ubezpieczenia autocasco – k. 5;

ogólne warunki ubezpieczenia pojazdów mechanicznych od utraty, zniszczenia lub uszkodzenia (Autocasco) należących do klientów indywidualnych oraz małych i średnich przedsiębiorstw – k. 29 – 36;

polisa komunikacyjna ogólna nr (...) – k. 50 - 53;

W dniu 27.04.2011 r. ok. godz. 23.00 pozwana pozostawiła zaparkowany samochód przy ul. (...) we W.. Następnego dnia między godz. 6.30 a 7.20 zauważyła, że samochód został okradziony. Pojazd posiadał immobilizer oraz włączony alarm. W pojeździe uszkodzony został zamek w drzwiach od strony kierowcy, szyba i wnętrze pojazdu. Powódka zgłosiła szkodę stronie pozwanej.

/dowód:

zgłoszenie szkody komunikacyjnej – k. 46 – 49;

protokół szkody w pojeździe nr rej. (...) – k. 44 - 45;

Strona pozwana w toku procesu likwidacji szkody sporządziła kalkulację naprawy nr (...) z dnia 04.05.2011 r., wg tej kalkulacji koszt naprawy pojazdu powódki ustalony został na kwotę 19.956,39 zł. Następnie strona pozwana sporządziła wycenę nr (...) z dnia 25.05.2011 r., z której wynikało, iż wartość rynkowa brutto pojazdu powódki ustalono na kwotę 40.900,00 zł. Na podstawie sporządzonych kalkulacji strona pozwana pismem z dnia 26.05.2011 r. poinformowała powódkę, iż ustaliła wysokość szkody w pojeździe na kwotę 12.500,00 zł, która to kwota stanowiła różnicę pomiędzy wartością pojazdu w stanie nieuszkodzonym a wartością pojazdu po szkodzie, którą ustalono na kwotę 28.400,00 zł. Dnia 30.05.2011 r. strona powodowa, po sprawdzeniu szkodowości pojazdu w bazie szkodowej Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, ustaliła, iż pojazd powódki uległ już wcześniejszym uszkodzeniom, w dniach 03.03.2010 r. i 21.12.2010 r. W wyniku danych uzyskanych z raportu strona pozwana dokonała przeliczenia szkody w związku z wcześniejszymi uszkodzeniami pojazdu powódki i na podstawie przeliczonej wyceny nr (...) z dnia 25.05.2011 r. ustaliła wartość rynkową pojazdu brutto na kwotę 26.600,00 zł, wartość uszkodzonego pojazdu na kwotę 14.900,00 zł a wysokość szkody na kwotę 11.700,00 zł. Kwotę 11.700,00 zł wypłacono powódce tytułem odszkodowania.

/dowód:

kalkulacja naprawy nr (...) z dnia 04.05.2011 r. – k6 – 7v.;

wycena nr (...) z dnia 25.05.2011 r. – k. 8 – 9;

pismo (...) S.A. z dnia 26.05.2011 r. – k. 10;

pismo (...) S.A. z dnia 04.07.2011r. – k. 11 i 38;

wycena nr (...) z dnia 25.05.2011 r. po korekcie – k. 39 - 43;

W toku niniejszego postępowania biegły sądowy z zakresu techniki motoryzacyjnej, ruchu drogowego i rekonstrukcji wypadków W. K. (1) sporządził opinię z dnia 08.06.2012 r. na okoliczność ustalenia rzeczywistej wartości pojazdu w dniu powstania szkody, wartości pozostałości oraz wysokości odszkodowania należnego w pojeździe marki A. (...) o nr rej. (...) w związku ze zdarzeniem z dnia 27.04.2011 r. Z opinii tej wynika, iż koszt naprawy pojazdu powódki wynosi 40.876,66 zł, wartość rynkowa uszkodzonego pojazdu wynosiła 21.300,00 zł a wyliczona przez biegłego wysokość szkody w pojeździe powódki to kwota 22.000,00 zł.

/dowód:

opinia biegłego sądowego W. K. nr (...) z dnia 08.06.2012 r. – k. 100 – 113;

Wobec zastrzeżeń strony pozwanej wniesionych do w/w opinii biegłego w toku niniejszego postępowania, które dotyczyły niezastosowania przez biegłego korekt ujemnych za wcześniejsze szkody przy sporządzaniu opinii, sporządzona została opinia uzupełniająca z dnia 08.12.2012 r. W opinii tej biegły wyjaśnił, iż akta sprawy nie zawierały żadnych dokumentów, z których wynikałoby, że samochód powódki uległ wcześniejszym uszkodzeniom. W ocenie biegłego to ubezpieczyciel powinien był sprawdzić szkodowość powódki już na etapie zawierania z nią umowy ubezpieczenia i już wówczas w odpowiedni sposób zmniejszyć wartość samochodu powódki a skoro tego nie uczynił to wydaje się logicznym, że uznał, iż samochód powódki jest w takim stanie technicznym, jaki reprezentują występujące na rynku inne pojazdy tej marki i modelu. W ocenie biegłego zły stan pojazdu, który mógłby mieć wpływ na jego wartość winien być stwierdzony przez likwidatora szkód strony pozwanej podczas przeprowadzania oględzin pojazdu po zdarzeniu, do czego mógł użyć specjalistycznych narzędzi, którymi z pewnością dysponuje. Skoro tego nie uczynił należało przyjąć, że w momencie oględzin samochodu, jego stan był odpowiedni do wieku i przebiegu.

/dowód:

opinia uzupełniająca biegłego sądowego W. K. nr (...) z dnia 08.12.2012 r. – k. 139 - 141;

Wobec dalszych zastrzeżeń strony pozwanej oraz zgłoszonych przez nią wniosków dowodowych o zwrócenie się przez Sąd do (...) S.A. oraz (...) S.A. o akta szkodowe dotyczące pojazdu powódki. Biegły w oparciu o dołączoną do akt dokumentację szkodową przesłaną przez (...) S.A. sporządził opinię uzupełniającą. W opinii tej biegły podawał, iż jak wynika z odpowiedzi udzielonych Sądowi przez (...) S.A. i (...) S.A., w zasobach baz szkodowych tego ostatniego brak jest szkody z dnia 03.03.2003 r. wskazanej przez stronę pozwaną. Natomiast z dokumentacji szkody z dnia 21.12.2010 r. przesłanej przez (...) S.A. wynika, że uszkodzonymi elementami w samochodzie powódki, które zostały zakwalifikowane do wymiany, były drzwi pojazdu (4 szt.) oraz prawy przedni błotnik. Elementy te są odkręcalne, a naprawa pojazdu nie wiązała się z koniecznością ingerencji w obszarze trwałych części karoserii samochodu. Zdaniem biegłego wynika z tego, iż wymiana tych elementów w pełni przywracała zarówno cechy użytkowe, jak i estetyczne pojazdu, a więc pozwalała na przywrócenie go do stanu sprzed zdarzenia. Wobec powyższego biegły nie stwierdził konieczności zastosowania w wycenie samochodu powódki jakichkolwiek korekt ujemnych z tytułu wcześniejszych szkód i podtrzymał swoją wycenę zawartą w opinii z dnia 08.06.2012 r.

/dowód:

opinia uzupełniająca biegłego sądowego W. K. nr (...) z dnia 10.07.2014 r. – k. 188 - 190;

płyta DVD – k. 163;

Sąd zważył:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części.

Poza sporem w niniejszym postępowaniu pozostawało, że strona pozwana ponosi odpowiedzialność za skutki zdarzenia z dnia 27.04.2011 r., w którym zniszczeniu uległ pojazd powódki, w oparciu o łączącą strony umowę ubezpieczenia Autocasco. Niesporny pozostawał zakres uszkodzeń pojazdu powódki oraz kwota dotychczas przyznanego odszkodowania. Powódka domagała się zasądzenia na jej rzecz dalszej kwoty odszkodowania.

Zgodnie z art. 805 § 1 kc przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego świadczenia, w razie zajścia przewidzianego umową wypadku. W przedmiotowej sprawie bezspornym było, iż strona pozwana ponosiła odpowiedzialność za skutki zdarzenia, w wyniku, którego powód poniosł szkodę, a więc to na stronie pozwanej spoczywał obowiązek naprawienia powodowi szkody, jaką poniosł na skutek zdarzenia. Szkodę tą mogła być rozumiana z jednej strony, jako różnica pomiędzy wartością pojazdu przed zdarzeniem i po zdarzeniu, a z drugiej strony jako wartość wszystkich prac i części zamiennych umożliwiających przywrócenie pojazdu do stanu pierwotnego.

Stosownie do treści z art. 361 § 1 k.c., obowiązek naprawienia szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniosł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby szkody mu nie wyrządzone. Zasadą jest, że naprawienie szkody polega na przywróceniu stanu poprzedniego, chyba, że poszkodowany wybrał świadczenie polegające na zapłacie odpowiedniej sumy pieniężnej albo za świadczeniem w pieniądzu przemawiają szczególne okoliczności. Analiza treści art. 361 k.c. pozwala na stwierdzenie, że świadczenie odszkodowawcze powinno uwzględniać, w przypadku uszkodzenia rzeczy, wszelkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego rzeczy. Odszkodowanie powinno pokrywać niezbędne, ekonomicznie uzasadnione wydatki, a naprawa musi być przeprowadzona jak najmniejszym nakładem sił i kosztów. Użycie najdroższych części - a takie są części markowe - nie jest ekonomicznie uzasadnione, skoro są dostępne znacznie tańsze części, o porównywalnych parametrach. Wyjątkiem jest sytuacja, gdy naprawa auta z użyciem części nieoryginalnych wiąże się z utratą prawa do gwarancji, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca.

W niniejszej sprawie Sąd wydał rozstrzygnięcie w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci dokumentów oraz opinii biegłego W. K.. Mając powyższe na uwadze Sąd przyjął jako wyznacznik wysokości szkody, różnicę pomiędzy wartością pojazdu przed i po szkodzie, do czego obliczenia zobligowany został biegły sądowy. Według opinii biegłego z dnia 08.06.2012 r. sporządzonej na okoliczność ustalenia rzeczywistej wartości

pojazdu w dniu powstania szkody, wartości pozostałości oraz wysokości odszkodowania należnego w pojeździe powódki w związku ze zdarzeniem z dnia 27.04.2011 r. koszt naprawy pojazdu powódki wynosi 40.876,66 zł, wartość rynkowa uszkodzonego pojazdu wynosiła 21.300,00 zł a wyliczona przez biegłego wysokość szkody w pojeździe powódki to kwota 22.000,00 zł. Powódka nie kwestionował ustaleń biegłego. Natomiast strona pozwana podnosiła, iż biegły powinien uwzględnić w swojej kalkulacji wcześniejsze szkody w pojeździe powódki. W dwóch opiniach uzupełniających z 08.12.2012 r. i 10.07.2014 r. biegły podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko. W pierwszej z opinii biegły stwierdził, że strona pozwana nie udowodniła aby samochód powódki uległ wcześniejszym uszkodzeniom. W drugiej opinii uzupełniającej sporządzonej w oparciu o szerszy materiał dowodowy w postaci dokumentacji szkodowej przesłanej przez (...) S.A. biegły uznał, że z dokumentacji szkody z dnia 21.12.2010 r. wynika, że uszkodzonymi elementami w samochodzie powódki, które zostały zakwalifikowane do wymiany, były drzwi pojazdu (4 szt.) oraz prawy przedni błotnik. Elementy te są odkręcalne, a naprawa pojazdu nie wiązała się z koniecznością ingerencji w obszarze trwałych części karoserii samochodu. Zdaniem biegłego wynika z tego, iż wymiana tych elementów w pełni przywracała zarówno cechy użytkowe, jak i estetyczne pojazdu, a więc pozwalała na przywrócenie go do stanu sprzed zdarzenia. Wobec powyższego biegły nie stwierdził konieczności zastosowania w wycenie samochodu powódki jakichkolwiek korekt ujemnych z tytułu wcześniejszych szkód.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji wyroku, tj. zasądzić kwotę wyliczoną przez biegłego 22.000,00 zł – 11.700,00 zł (które powódka otrzymała), co daje ostatecznie kwotę 10.300,00 zł. Stąd dalej idące powództwo zostało oddalone jako nieuzasadnione.

Zasądzając kwotę główną Sąd – na podstawie art. 359 § 2 k.c. w zw.

z art. 481 k.c. zasądził również na rzecz powódki ustawowe odsetki liczone od dnia 27.05.2011r., tj. z dniem następującym po dniu wydania przez stronę pozwaną decyzji kończącej w sprawie.

Orzeczenie o kosztach oparto na treści art. 100 kpc, z uwagi na wynik niniejszego procesu, w którym obie strony częściowo przegrywają i wygrywają jednocześnie. Sąd wziął pod uwagę fakt, iż powódka żądała łącznie kwoty 14.300,00 zł, a Sąd uwzględnił powództwo w części i zasądził na jej rzecz kwotę 10.300,00 zł, a co za tym idzie Sąd przyjął, iż powódka wygrała postępowanie w 75% a strona pozwana była stroną wygrywającą w 25%.

W związku z tym rozliczając koszty postępowania Sąd wziął pod uwagę poniesione przez powódkę koszty procesu tj. kwoty 715,00 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 17,00 zł opłaty kancelaryjnej od pełnomocnictwa, 2.400,00 zł wynikające z § 6 pkt. Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych...(j.t. Dz. U. z 2013 r. poz. 490) oraz kwotę 1.000,00 zł tytułem zaliczki na opinie biegłego w wysokości 75% ich sumy pomniejszone o kwotę należną stronie pozwanej z tytułu wygranej w 25%. W skład kosztów poniesionych przez stronę pozwaną wchodziły kwoty: 17,00 zł opłaty kancelaryjnej od pełnomocnictwa, 2.400,00 zł wynikające z § 6 pkt. Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych...(j.t. Dz. U. z 2013 r. poz. 490) oraz kwota 600,00 zł tytułem zaliczki na opinie biegłego w wysokości 25% ich sumy. Dało to łącznie do zapłaty na rzecz powódki kwotę 2.344,75 zł tytułem kosztów procesu.

Ponadto na podstawie art. 113 § 1 u.k.s.c, Sąd nakazał stronie pozwanej uiścić na rzecz Skarbu Państwa kwotę 346,21 zł tytułem wydatków na opinię biegłego uiszczonych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Z:/

1. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem dor. pełn. stron;
2. kal. 14 dni.

02.01.2015r.